

der foreligger i Protokollen ikke nogen som helst Bemyndigelse for ham til at afholde nogen som helst Udgift — jeg bemærker dette ogsaa i Anledning af, hvad jeg nu i øvrigt vil fremdrage om denne Sag. Afregningerne med Mejerierne skete da saaledes, at de foregik ganske regelmæssigt, og Beløbene blev indsatte paa Sparekassekonto for det paagældende Mejeri. Og naar man ser paa disse Afregninger, ser man, at der er to Ting derpaa, nemlig for det første Afregningen fra Smørekportsforeningen og dernæst en Kvittering underskrevet af Alberti, aabenbart som Formand for Sparekassen, hvori han giver Kvittering for, at Beløbene ere indsatte paa Mejeriets Konto i Den sjællandske Bøndestands Sparekasse. Der blev ogsaa af Den sjællandske Bøndestands Sparekasse til de forskellige Mejerier udstedt en Blanketbøg, som kunde bruges af disse, naar de vilde tage Penge ud af Sparekassen, og ogsaa i Breve, som ere udsendte fra Den sjællandske Bøndestands Sparekasse, gøres det gældende, at Mejeriernes Penge ere indestaaende i Sparekassen enten paa deres Konto eller som indestaaende paa Kontrabog.

Men imidlertid, da der var gaaet et Par Aar, kunde Alberti ikke længere have det gaaende paa den Maade, og navnlig vilde han ud af den Forretningsforbindelse, han var kommen ind i med Landmandsbanken. Hvorledes han var kommen ind med Landmandsbanken, foreligger der ikke Oplysninger om i Bestyrelsens Protokol, ikke Spor af Oplysninger, og det uagtet han for at komme ind i denne Forbindelse og faa Penge af Landmandsbanken maatte deponere Børsseffekter til endogsaa meget store Beløb. Men hvor disse Børsseffekter ere komne fra, maa Guderne vide. Fra Bestyrelsens Side i alt Fald er der ikke vedtaget noget som helst om, at saadanne Børsseffekter skulde afgives. Nu vilde Alberti imidlertid ud af den Forretningsforbindelse med Landmandsbanken og over til den nu kendte Svikmølle med Sparekassen, og tillige maatte han dække over, at der blev godskrevet Mejerierne paa deres Konto eller Kontrabog Beløb, som samlet udgjorde mere end det, han fik ind fra England. Jeg ved nu ikke — men noget af Mangelen paa Penge hidrører vel fra, at han ikke fik tilstrækkelig Penge ind fra England, og en anden Del hidrører vel fra, at han selv tog Pengene, men sikkert er det, at Sparekassen godskrev Mejerierne Beløb, som var større end de Beløb, Sparekassen

i Virkeligheden fik ind. Det bliver dog noget, der falder paa Spare-Alberti, men ikke paa Smør-Alberti. Jeg maa tilføje, at naar Alberti saa paa dette Tidspunkt tillige maatte forlange, stik imod det oprindelig af Bestyrelsen vedtagne, at der gaves de engelske Agenter en Kredit paa indtil 3 Maaneder, saa var det noget, Bestyrelsen meget nødig og med Uvillie gik med til. Man kan finde, det var en mærkelig Naivitet hos denne Bestyrelse, at den gjorde det; men da det var Alberti om at gøre at trumfe dette igennem, gik de ind derpaa. Da Alberti med sin Person og sin Formue gik i Kaution for, hvad derved kunde tabes, gik de ind derpaa.

Saa vælges det ærede Medlem fra Lejre (Ole Hansen) til Revisor i Eksportforeningen i samme Aar, som Alberti blev Formand for Sparekassen, og det ærede Medlem fra Lejre kom ogsaa ind i Sparekassens Bestyrelse. Det blev nu vedtaget, at Mejerierne i Smørekportsforeningen — det er nu oplyst, men det blev ikke oplyst for Mejerierne — ikke længere skulde have deres særlige Konto i Sparekassen. Mejerierne maatte vedblivende tro — og her mener jeg, at Ansvarer falder udelukkende paa Sparekassen — og Sparekassen lod dem vel at mærke leve i den Tro og bestyrkede dem i den Tro, at de vedblivende havde deres Konto i Sparekassen. Det er jo indlysende, at paa den, der har Konto i Sparekassen, har Sparekassen ikke noget Krav i Henhold til denne Konto. Skønt Mejerierne, efter hvad der nu er oplyst, allerede fra 1. Januar 1890 ikke længere skulde have deres selvstændige Konto i Sparekassen, findes der dog f. Eks. fra April 1891 fra en Kassekontrolør Worrbach i Sparekassen til et Mejeri en Meddelelse om Mejeriets Konto. Mejeriets Konto var Nr. 41, før denne Forandring skete. Det laves om til en Konto i Smørekportsforeningen i Stedet for at være en Konto i Sparekassen. Men Mejerierne maatte ikke vide det, og Sparekassen blev vel at mærke ved at lade Mejerierne være uvidende om dette Forhold. Jeg har her i min Haand Breve fra Sparekassen fra 1891—92—93 osv., lige op til tre Dage før Alberti meldte sig selv, Meddelelser, hvori der tales om Anvisninger paa det samme Kontonummer, som havde i Sparekassen, før Forandringen skulde ske, og hvori det selvfølgelig blev holdt fuldstændig skjult af Sparekassen for Mejerierne, at en saadan Forandring var sket. En Række af disse Meddelelser fra Den sjællandske Bøndestands Sparekasse er undertegnet